

addidisti, atque sic Lubecam remisisti.
Quæ tanta profecto sunt, ut ingrati
animi notam à me amoliri nullo modo
possem, si diutius illa publico testimo-
nio invidissem. Illud interim dissimu-
lare nequeo, vilius esse hoc donum,
quàm ut tanto Principe dignum sit:
sed quotiescunque recolo mentis tuæ
divinitatem, munera sibi oblata non
doni, sed animi æstimatione metien-
tem, molâ falsâ bene litare confido
eum, qui thura non habet; cum lympa
olim placuerit rusticus, quam cavis pal-
mis è proximo fluente haustam magno
Artaxerxi Persarum obtulerat. Accipe
igitur, Princeps clementissime, hæc Spe-
cimina eo affectu, quo me antehac sus-
cepisti, meaque studia clementer aspi-
ce. Quod si te facturum intellexero,
omni studio annitar, ut aliis pagellis eru-
ditoribus, si Deus volet, posthac eden-
dis tuum augustum Numen placare,
** iisque,